

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/67/EG

av den 18 juli 2002

om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽¹⁾, ändrat genom kommissionens direktiv 2001/101/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 4.2 och 4.3, och

av följande skäl:

- (1) Kinin och koffein används för tillverkning och beredning av vissa livsmedel, antingen som aromämne eller, vad beträffar koffein, som ingrediens. För de flesta konsumenter torde måttlig förbrukning av dessa ämnen inte medföra någon hälsorisk.
- (2) Vetenskapliga kommittén för livsmedel har konstaterat att det ur toxikologisk synpunkt inte finns några invändningar mot fortsatt användning av kinin i bittra drycker i halter upp till en fastställd gräns. För vissa personer kan dock intag av kinin vara kontraindicerat av medicinska skäl eller på grund av överkänslighet mot detta ämne.
- (3) Vad gäller koffein har Vetenskapliga kommittén för livsmedel i sitt yttrande av den 21 januari 1999 om koffein och andra ämnen som används som ingredienser i s.k. energidrycker konstaterat att energidryckernas bidrag till den totala koffeinkonsumtionen inte ger anledning till någon oro för vuxna personer, utom gravida kvinnor, under förutsättning att energidryckerna ersätter andra koffeinkällor. För barn kan en ökning av det dagliga koffeinintaget till en viss nivå dock medföra övergående beteendestörningar, t.ex. överaktivitet, ökad retlighet, nervositet och ångest. Vidare anser kommittén att man bör råda gravida att minska sitt koffeinintag.
- (4) Dessa konstateranden visar att det krävs en märkning som klart upplyser konsumenten om eventuell förekomst av kinin eller koffein i ett livsmedel, och som i fråga om drycker som inte naturligt innehåller koffein, innehåller en varning och en uppgift om halten därav när denna överstigen en viss halt.
- (5) Direktiv 2000/13/EG innehåller inga krav på att aromer skall anges särskilt i ingrediensförteckningen. Det kan

därför inträffa att kinin och koffein inte anges med sina beteckningar i ingrediensförteckningen när de används som aromämnen. Dessutom finns det inget krav att ange om halten är hög, även om koffeinet i sig nämns i ingrediensförteckningen.

- (6) Vissa medlemsstater har infört nationella bestämmelser som gör det obligatoriskt att ange förekomst av kinin och/eller koffein i märkningen av livsmedel, som innehåller dessa ämnen, och att i vissa fall också ange koffeinhalten tillsammans med en varning. Förekomsten och tillämpningen av olika nationella bestämmelser ger upphov till tekniska problem för handeln med de berörda livsmedlen inom gemenskapen.
- (7) För att upplysa samtliga konsumenter i gemenskapen och främja den fria rörligheten för de berörda produkterna, är det därför nödvändigt att för livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein införa harmoniserade bestämmelser om obligatoriska uppgifter vid märkningen, utöver de som räknas upp i direktiv 2000/13/EG.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan hinder av vad som sägs i artikel 6.6 andra stycket tredje strecksatsen i direktiv 2000/13/EG, skall kinin och/eller koffein som används som aromämnen vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel alltid anges i ingrediensförteckningen enligt punkt 2 i artikel 3.1 i direktiv 2000/13/EG med sitt namn direkt efter uttrycket "arom".

Artikel 2

1. Om en dryck som är avsedd att konsumeras utan vidare beredning, eller efter rekonstituering av en koncentrerad eller torkad produkt, innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa, skall följande text anges i märkningen i samma synfält som dryckens beteckning: "Hög koffeinhalt".

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 310, 28.11.2001, s. 19.

Denna information skall följas av koffeinhalten i mg/100 ml angiven inom parentes och enligt bestämmelserna i artikel 13.2 i direktiv 2000/13/EG.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller inte för drycker baserade på kaffe, te, kaffeextrakt eller teextrakt och vars beteckning innehåller uttrycket "kaffe" eller "te".

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall tillåta handel med produkter som uppfyller kraven enligt detta direktiv från och med den 1 juli 2003.

2. Medlemsstaterna skall förbjuda handel med produkter som inte uppfyller kraven i detta direktiv från och med den 1 juli 2004.

Handel med produkter som inte uppfyller kraven enligt detta direktiv och som märkts före den 1 juli 2004 får dock fortsätta till dess att lagren tömts.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2003. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen
